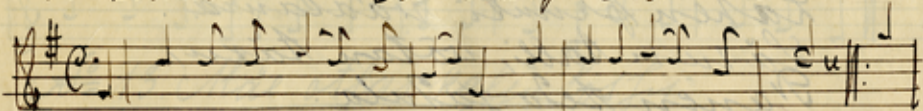

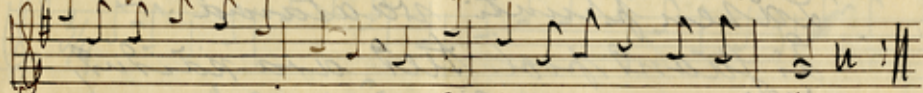
Oh minu armas ja minu kallid!
 Kus nii kaua viibid sa?
 Aleks võinud kirjutata
 Mull' üht veikeft kirjakeft.
 Silma-vefi on mul kirjak,
 Lühia armu petjatiks!
 Lüs mina võtfin omaft taskuft
 Lühigi hige rätiku.
 Kuivata nüüd ära omaft filmaft,
 Et va nuta — pruudike! —
 Rahva laul.

No 15. Chavalgel.

Autemine. Lauldakse Arinurmes.

1. Me peime cha-walgel Nihilja äle peal, Meil

läikisid pisarat põlged, Et peime lahkuma teal!

2. Kull wiidwiku metu ja laia
 On mööda ju läinud feft,
 Ei üalgi unustata kaha
 Ma leia tunnikest.

3. Ei ole ma truuft pulvansund,
 Ei kallaste hakannud,
 Waid tundmata kätt ago andnud
 Ja fõnata lahkunud.
4. Minu õnnema igatpuseft
 Lõin wiifiks kandle peal
 Ja õnnema mälestuseft
 Wiin väikeft pruudile teal.
5. Tund lauluft kangele kannu,
 Wii tema juure neid
 Jõe küli: kas mõtled veel „Anna“
 Mu peale veel Tagasi?
6. Tund hulu ja wiima ka laul,
 Wäik walgustab pimeid aed.
 Kõik atjivad majades wõrjil
 Minu üksi káin pimeid teid.
7. Lääb majas on kisa ja kára,
 Põhust, mäng, tants ja laul.
 Minu endine pruudikene istub,
 Kui seal lomas mõrja amul.
8. Mina ülesse wõotan ja palun,
 Oh halasta taevas ja wäik.
 Tema waletiku keelt ja süda
 Et va purusta filma pilk!